

Dosarul nr. 1r-1053/25
Leova
Nr. PIGD 1-25073901-02-1r-04092025
Nicolae

Judecătoria Hîncești, sediul

Nr. PIGD 1-25073901-02-1r-04092025
Nicolae

Judecător: Zaharia

DECIZIE

11 decembrie 2025
Chișinău

mun.

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componență sa:
Președintele ședinței, judecător:
Judecători:
Natalia

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Leova, Solomon Gheorghii, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 11 iulie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

Cebotari *****, IDNP *****, născut la *****, originar și domiciliat în mun. *****, *****, *****, ap. *****, cetățean al Republicii Moldova, celibatar, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, fără antecedente penale, nesupus serviciului militar, nu este încadrat în câmpul muncii,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 26.05.2025 – 11.07.2025.

Judecarea cauzei penale în instanța de recurs: 04.09.2025-11.12.2025.

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului declarat, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate, Colegiul Penal al Curtii de Apel Centru, –

A CONSTATAȚI

Solutia si argumentele instantei de fond:

La 26 mai 2025 Judecătoria Hîncești, sediul Leova a fost sesizată pentru examinarea în ordinea prevăzută de art. 509 Cod de procedură penală a cauzei penale pe îvinuirea inculpatului Cebotari Victor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.251 Cod penal.

La data de 22 mai 2025, în urma negocierilor dintre procurorul Solomon Gheorghii, îvinuitul Cebotari Victor ***** și apărătorul acestuia, avocatul Zagaican Vasile, în ceea ce privește categoria, quantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art. 80 Cod penal și ținând cont de prevederile art. 75-78 din Codul penal, a fost încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției.

La 09 iunie 2025, în adresa instanței a parvenit plângerea conform prevederilor art. 299 – 299² Cod de procedură penală, de la partea vătămată ***** *****, prin care a solicitat anularea ordonanțelor din 22 mai 2025 de scoatere de sub urmărire penală a cet. Iarovschi Viorica și Cebotari ***** în cauza penală nr.*****.

Prin încheierea Judecătoria Hîncești, sediul Leova din 11 iulie 2025 s-a respins acordul de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală nr. ***** din 22 mai 2025, încheiat de către procurorul Solomon Gheorghii, îvinuitul Cebotari ***** ***** și apărătorul acestuia, avocatul Zagaican Vasile, pe cauza penală privind îvinuirea lui Cebotari ***** ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal. S-a restituit procurorului Solomon Gheorghii cauza penală nr. ***** împreună cu acordul de recunoaștere a vinovăției în privința cet. Cebotari ***** ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, în vederea continuării urmăririi penale. S-a restituit Procuraturii Hîncești, oficiul Leova, plângerea lui ***** ***** conform prevederilor art. 299 – 299² Cod de procedură penală, prin care a solicitat anularea ordonanțelor din 22 mai 2025 de scoatere de sub urmărire penală a cet.Iarovschi Viorica și Cebotari ***** în cauza penală nr.*****.

*Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, conform acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat din 22 mai 2025, Cebotari ***** ***** se îvinuiește de faptul că: „În scopul asigurării executării obligațiunilor rezultate de contractul de credit, contractat cu OCN „Mogo Loans” SRL, la 03.08.2022, la aceeași dată a încheiat cu organizația menț****ată, care a acționat în calitate de creditor, contractul de gaj nr.AG5351086-G., potrivit căruia Cebotari Victor, care a acționat în calitate de debitor, a gajat automobilul de model „Skoda Rapid”, cu numărul de înmatriculare SCT 138, anul fabricației 2015, iar potrivit prevederilor acestui contract Cebotari Victor și-a asumat obligații după cum urmează, în următoarele puncte ale contractului: - pct. 7 - el este unicul proprietar al Bunului gajat; -pct. 8.7 - fără acordul scris al Creditorului gajist să nu înstrăineze, să nu*

transmită în folosință (inclusiv în locațiune, comodat sau leasing) să - nu greveze (inclusiv cu gaj) Bunul gajat.

În continuare, Cebotari *****, în lipsa acordului creditorului și ignorând prevederile pct. 7 și pct. 8.7 a contractului de gaj menționat, intenționat, la 03 mai 2023, aflându-se în or. Hîncești, după o întelegere prealabilă avută cu ***** *****, i-a eliberat ultimului o procură autenticată notarial, împăternicindu-1 pe ultimul să administreze și să încheie acte juridice (vânzare, donație, schimb, contract de locațiune, comodat și folosință) pe unitatea de transport model „Skoda Rapid”, cu numărul de înmatriculare SCT 138, anul fabricației 2015, tot atunci transmițându-i fizic în posesie acest automobil, cheile și certificatul de înmatriculare a acestuia. Astfel, punând în gaj bunul gajat, fără onorarea obligațiunilor contractuale și în lipsa acordului creditorului.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Cebotari **** în baza art. 251 Cod penal, după semnele calificative: „Însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tăinuirea bunurilor gajate, înghețate, luate în leasing, sechestrare sau confiscate, în proporții mari, ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor”.

Totodată se stabilește că în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, s-a ajuns la: categoria pedepsei: amendă; mărimea pedepsei convenite: amendă în mărime de 910 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor, pe un termen de 3 ani.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la 24 iulie 2025, procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Leova, Solomon Gheorghii, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Leova, din 11 iulie 2025 și pronunțarea unei decizii de acceptare a acordului de recunoaștere a vinovăției din data de 22 mai 2025, încheiat între procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Leova, și învinuitul Cebotari Victor.

În motivarea recursului, s-a invocat că în cadrul urmăririi penale au fost luate toate măsurile prevăzute de lege pentru asigurarea caracterului complet și obiectiv al urmăririi penale, pentru investigarea sub toate aspectele a faptei ce a constituit obiect de investigare, iar în rezultat s-a stabilit că acțiunile cet. Iavorschi Viorica nu intrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, totodată s-a constatat că acțiunile cet. Iavorschi Viorica nu intrunesc nici elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.c) și b) Cod penal,

Comunică că, la 22 mai 2025, cet. Iavorschi Viorica a fost scoasă integral de sub urmărire penală, fiind stabilit cu certitudine că, litigiul denunțat are o tentă pur civilă, soluționarea căruia ține în exclusivitate de competența instanței de judecată în conformitate cu normele procesual-civile. La aceeași dată, și Cebotari *****,

din aceleași considerente, a fost scos parțial de sub urmărire penală pe faptul săvârșirii infracțiunii de escrocherie. Totodată, la 22 mai 2025, lui Cebotari ***** i-a fost înaintată acuzare de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, iar fiind audiat în calitate de învinuit, ultimul a recunoscut integral vinovăția precum este redată în actul de învinuire, consecvent în urma consultării cu avocatul Zagaican Vasile, a înaintat cerere privind încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției.

Menționează că după încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției cauza penală a fost expediată în conformitate cu art.507 Cod de procedură penală, în instanța de fond, pentru examinare.

Ulterior, la 09 iunie 2025, în adresa Procuraturii Hîncești, oficiul Leova, a parvenit plângerea depusă de ***** *****, care fiind în dezacord cu soluția adoptată de către procurorul care a condus urmărirea penală, a contestat-o la procurorul ierarhic superior, care la rândul său, s-a condus de prevederile art.297 alin.(4) Cod de procedură penală, conform cărora toate cererile, plângerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza.

A opinat că instanța de fond, la emiterea încheierii de respingere a acordului de recunoaștere a vinovăției, eronat a reținut faptul că procurorul ierarhic superior urma să examineze plângerea în conformitate cu prevederile art. 299 -299² Cod de procedură penală.

Accentuează că învinuitul Cebotari ***** la momentul săvârșirii infracțiunii avea împlinită vîrstă de majorat, pedeapsa prevăzută de art.251 Cod penal, de care este învinuit Cebotari ***** prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 1350 la 1850 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fară) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, totodată învinuirea înaintată cet. Cebotari ***** nu are atribuție cu crearea de grupuri criminale sau organizații criminale, iar ca urmare criteriile stabilite de legiuitor pentru subiecții (învinuiții) care beneficiază de prevederile art.80 alin.(l) Cod penal, au fost respectate.

Remarcă că, la caz au fost respectate condițiile de inițiere și încheiere a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de legiuitor la art. 505 alin.(l) - (2) Cod de procedură penală, iar din materialele cauzei penale rezultă că infracțiunea prevăzută de art.251 Cod penal a fost săvârșită unipersonal de către cet. Cebotari *****, totodată s-a stabilit în cadrul urmăririi penale că acțiunea de împrumut de bani, cu întocmirea actului de recipisă de către Iavorschi Viorica și Cebotari ***** , în calitate de debitori, și ***** ***** , în calitate de creditor, nu poate fi reținută ca infracțiune de escrocherie, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Relevă că încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției a fost verificat de către procurorul ierarhic superior, care a și aprobat în scris limita pedepsei penale stabilite, în care s-a ținut cont de prevederile art. 505 alin.(3)-(4) Cod de procedură penală.

Consecvent, la 22 mai 2025, a fost finisată urmărirea penală, învinuitul Cebotari ***** în prezența avocatului său Zagaican Vasile, au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale. Ulterior, la aceeași dată, de către procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Leova, Solomon Gheorghii, în prezența învinuitului Cebotari *****, avocatului Zagaican Vasile, respectând prevederile art.506 Cod de procedură penală, a fost întocmit acordul de recunoaștere a vinovăției și conform art.507 Cod de procedură penală, cauza penală împreună cu acordul de recunoaștere a vinovăției a fost expediată instanței de judecată.

Subliniază că, la ședințele de judecată stabilite de instanță și anume 12 iunie 2025 și 11 iulie 2025, participanții la proces nu s-au prezentat, la fel și procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Leova, Solomon Gheorghii, nu a participat, deoarece în perioada 6-13 iunie 2025 s-a aflat în concediu medical, iar în perioada 07-18 iulie 2025 în concediu anual de odihnă.

Consideră că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost inițiat la etapa de urmărire penală de către învinuit și avocatul acestuia, fiindu-i adusă la cunoștință învinuirea de fapta comisă, ultimul a recunoscut vinovăția și în mod benevol și cu bună știință în prezența apărătorului a inițiat și a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, consecințele acesteia fiindu-i explicate atât de către avocat cât și de instanța de judecată, iar inculpatul susține în continuare acordul de recunoaștere a vinovăției ceea este în concordanță cu prevederile alin.(4) art.509 Cod de procedură penală.

Astfel, statuează că toate condițiile prevăzute de art.504-509 Cod de procedură penală sunt întrunite pentru adoptarea sentinței în cazul acceptării acordului de recunoaștere a vinovăției în conformitate cu prevederile art.509¹ Cod de procedură penală. Însă, instanța de fond neîntemeiat a dipus respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției pe motivul că este în imposibilitate de a se expune prin prisma art.509- 509² asupra plângerii cet. ***** *****, care nu este de acord cu soluția adoptată de către organul de urmărire penală, și care a parvenit după expedierea cauzei penale în judecată.

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, instanța de recurs a expediat în adresa participanților la proces înștiințarea despre locul, data și ora examinării recursului, cu propunerea de a prezenta până la data de 06.11.2025, ora 10:00, referința la recurs sau eventual a unor materiale suplimentare.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Leova, Solomon Gheorghii, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 11 iulie 2025, reieșind din următoarele considerațiuni:

În conformitate cu art. 509² alin. (2) Cod procedură penală, încheierea instanței cu privire la respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției poate fi contestată cu recurs de către procuror, inculpat sau apărătorul acestuia în termen de 15 zile de la pronunțare.

Conform art. 448 Cod procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a) Cod procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Instanța de control apreciază că încheierea instanței de fond prin care s-a dispus respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat între procuror și inculpatul Cebotari ***** este temeinică și legală, fiind pronunțată cu respectarea dispozițiilor legale incidente în materia acordului de recunoaștere a vinovăției.

Conform art. 504 alin. (1) Cod de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției este o formă specială de soluționare a cauzei penale, bazată pe tranzacția intervenită între procuror și învinuit, în care acesta își asumă recunoașterea faptei, încadrarea juridică și acceptă forma de executare a pedepsei, în schimbul unei reduceri a acesteia. Caracterul excepțional al acestei proceduri impune ca acordul să fie încheiat cu respectarea strictă a condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege.

În corespondere cu art. 505 Cod de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției se întocmește în scris, după aprobarea, în scris, a limitelor pedepsei de către procurorul ierarhic superior, cu participarea obligatorie a învinuitului și a apărătorului acestuia. Acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi încheiat atunci când, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârșite de învinuit și rezultă stabilirea vinovăției acestuia. Procurorul negociază cu învinuitul și

apărătorul acestuia categoria, quantumul și modul de executare a pedepsei care urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art. 80 din Codul penal și ținând cont de prevederile art. 75–78 din Codul penal. La negocierea pedepsei, quantumului și modului de executare a acesteia, procurorul ia în considerare următoarele circumstanțe: 1) voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale; 2) recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată; 3) natura și gravitatea acuzației înaintate; 4) pericolul public prezentat de învinuit; 5) interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse; 6) comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În conformitate cu art. 509² Cod de procedură penală, instanța are obligația de a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile legale privind încheierea acordului, încadrarea juridică a faptelor, legalitatea și temeinicia pedepsei stabilite, precum și dacă soluția este justificată în raport cu gravitatea infracțiunii și cu persoana inculpatului.

În prezenta cauză, Colegiul Penal menționează că instanța de fond a constatat corect că acordul de recunoaștere a vinovăției nu poate fi admis, întrucât la momentul încheierii acestuia nu au fost elucidate toate circumstanțele esențiale pentru soluționarea justă a cauzei. Mai exact, s-a atestat existența unei plângeri care a fost depusă de către partea vătămată *****, manifestându-se un dezacord față de acordul de recunoaștere.

Prin urmare, instanța de recurs stabilește că infracțiunea prevăzută de art. 251 Cod penal, incriminate lui Cebotari *****, constă în *însușirea, instrăinarea în cazurile nepermise de lege, tăinuirea bunurilor gajate, înghețate, luate în leasing, sechestrare sau confiscare, în proporții mari, ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor*, iar partea vătămată prejudiciată este ***** cea care a și înaintat plângerea.

Normele consacrate la art. 506 alin. (1) Cod de procedură penală indică expres că acordul de recunoaștere a vinovăției trebuie să cuprindă:

- 1) data și locul încheierii;
- 2) numele, prenumele și calitatea persoanelor care au participat la încheierea acordului;
- 3) datele necesare pentru identificarea învinuitului, prevăzute la art. 104 alin. (2), sau datele de identificare a persoanei juridice;
- 4) descrierea faptei ce formează obiectul acordului și de care este învinuită persoana;
- 5) încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de lege;
- 6) mijloacele de probă;

7) declarația expresă a învinuitului prin care recunoaște comiterea faptei și acceptă încadrarea juridică a acesteia;

8) categoria, mărimea și modul de executare a pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, dacă s-a ajuns la un astfel de acord;

9) semnatura procurorului, a învinuitului, a apărătorului și, în cazul învinuitului minor, a reprezentantului legal al acestuia.

Iar în conformitate cu art. 509¹ Cod de procedură penală, se indică că partea descriptivă a sentinței trebuie să cuprindă:

1) descrierea faptei prejudiciabile, recunoscută de învinuit și considerată ca fiind dovedită, indicându-se modul săvârșirii ei;

2) esența acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat;

3) încadrarea juridică a faptei pentru care se condamnă învinuitul;

4) probele pe care se intemeiază sentința, prezentate de procuror și acceptate de învinuit;

5) stabilirea limitelor pedepsei, calculate conform prevederilor art. 80 din Codul penal, și motivarea pedepsei aplicate;

6) evaluarea caracterului rezonabil al pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit;

7) soluționarea chestiunilor legate de condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, dacă este cazul.

În acest context, instanța de recurs precizează că chiar dacă un acord de recunoaștere a vinovăției este încheiat fără consimțământul părții vătămate, totuși acuzarea la stabilirea pedepsei trebuie să ia în calcul de toate circumstanțele cauzei să de-a o apreciere obiectivă, să analizeze iar apoi să fie întocmit acordul de recunoaștere. Așadar, se stabilește că prejudiciul care i-a fost cauzat părții vătămate nu s-a luat în calcul la stabilirea pedepsei, ori partea acuzării urma să soluționeze și în această parte, ori omiterea din partea acuzatorului și încheierea unui acord pripit a dus la faptul ca partea vătămată să înainteze plângerea pentru a-și realiza drepturile sale procedurale.

Instanța de recurs reține că omiterea luării în considerare a prejudiciului cauzat părții vătămate nu reprezintă un simplu viciu formal, ci un aspect esențial care afectează temeinicia și legalitatea acordului de recunoaștere a vinovăției. Deși legea nu condiționează valabilitatea acordului de consimțământul părții vătămate, acuzarea are obligația de a analiza în mod complet circumstanțele cauzei, inclusiv întinderea prejudiciului, impactul acestuia asupra părții vătămate și consecințele directe ale faptei. Aceste elemente sunt indispensabile pentru evaluarea gravitatii faptei și pentru individualizarea corectă a pedepsei.

Organul de urmărire penală, în calitatea sa de garant al legalității, este obligat să desfășoare o urmărire penală completă și obiectivă, fără a utiliza procedura acordului de recunoaștere ca un mijloc de a eluda clarificarea tuturor aspectelor

relevante ale cauzei. În speță, procedura acordului a fost inițiată și finalizată în mod pripit, fără stabilirea exactă a prejudiciului cauzat părții vătămate *****, ceea ce a determinat-o pe aceasta să înainteze plângere ulterior, pentru a-și valorifica drepturile procesuale. Această situație demonstrează că procurorul nu a soluționat cauza în ansamblu, ignorând un element fundamental, deși prejudiciul reprezintă un criteriu determinant în stabilirea gradului de pericol social și, implicit, în determinarea pedepsei.

Totodată, instanța sesizată cu acordul are obligația de a verifica legalitatea și temeinicia acestuia, iar un acord care nu clarifică elementele esențiale cum este prejudiciul nu poate fi confirmat fără a încălca principiile legalității și proporționalității.

Procedura de recunoaștere a vinovăției nu are voația de a facilita o soluționare superficială a cauzei, ci de a simplifica procesul penal într-o manieră care să respecte în totalitate drepturile tuturor participanților și principiile fundamentale ale procesului echitabil. În cauză, acordul încheiat nu reflectă realitatea completă a spelei și nici nu asigură echilibrul necesar între interesele statului, ale învinuitului și ale părții vătămate. Omisiunea examinării prejudiciului afectează atât temeinicia constatărilor, cât și raționamentul individualizării pedepsei, făcând imposibilă menținerea acordului în forma sa actuală.

Prin urmare, în raport cu toate aceste considerente, Colegiul conchide că instanța de fond a făcut o corectă aplicare a dispozițiilor legale, iar încheierea prin care s-a respins acordul de recunoaștere a vinovăției, încheiat între procuror și inculpat, este legală și temeinică, fiind justificată de ansamblul circumstanțelor cauzei, de gravitatea faptelor și de necesitatea aplicării unei pedepse corespunzătoare personalității inculpatului și pericolului social al faptelor comise.

Pentru motivele expuse, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Leova, Solomon Gheorghii, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 11 iulie 2025 este legală și intemeiată, iar temeuri de casare nu au fost reținute.

În conformitate cu art.448, art.449 alin. (1) pct. 1) lit.a), art. 509² alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Leova, Solomon Gheorghii, și se menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 11 iulie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Bulzac Ion

Judecător

Pîslariuc Vitalie

Judecător

Mămăligă Natalia